

SLOVENIJA

1. Most Beruna
2. Napoleonov Most
3. Most v Mostu Na Soči
4. Železniški most v Ajbi Pri Kanalu
5. Most v Kanalu
6. Cestni most v Desklah
7. Železniški most v Solkanu
8. Osimski most
9. Brv čez sočo v Solkanu

ITALIJA

10. Pevmski most
11. Most Stražice
12. Železniški most v Gorici
13. Most 9. Avgusta
14. Most na regionalni cesti SR117
15. Avtocestni most Vileš-Gorica (A34)
16. Rimski most na Majnici
17. Brv pri Gradišču
18. Most v Zagraju
19. Železniški most pri Zagraju
20. Avtocestni most Palmanova-Trst (A4)
21. Most v Pierisu
22. Most na cesti SS14 pri Pierisu
23. Most na cesti Tržič-Gradež

CONSIGLIO NAZIONALE
DEGLI INGEGNERI

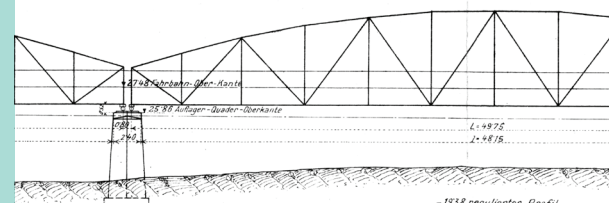
REGIONE AUTONOMA
FRIULI VENEZIA GIULIA

IO SONO
FRIULI
VENEZIA
GIULIA

COMUNE DI
GORIZIA

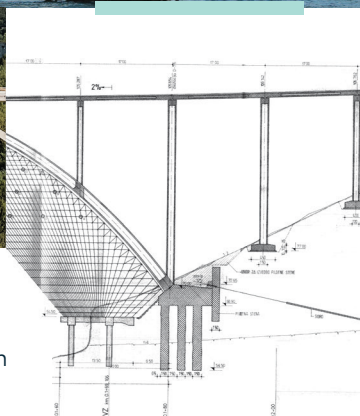
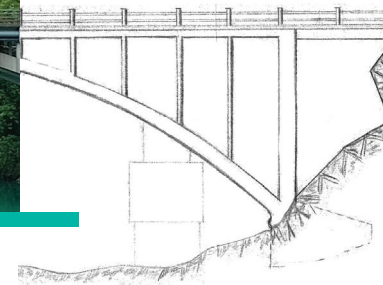
MESTNA OBČINA
NOVA GORICA

GO! 2025
NOVA GORICA
GORIZIA

Razstava brez meja

Una mostra senza confini

KOORDINATOR PROJEKTA
ZNANSTVENI UREDNIK
SLOVENSKI KOORDINATOR ZA RAZISKAVE
POOBlašČENEC ZA ODNOS S SLOVENIJO
ORGANIZACIJSKA TAJNICA

Giorgio Brandolin
Edino Valcovich
Gorazd Humar
Matej Klanjscek
Valentina Verzegnassi

SVETOVALEC PROJEKTA

Pietro Zandegiacomo Riziò

AVTORJI

Alessandro Ocera, Alessio Venturini, A.C. Lacus Timavi, Davide Rigonat, Edoardo Tazzari, Elena Biasin, Enea Giuliani, Eros Allone, Fabio Buffolini, Giacomo Bartelloni, Giacomo Milano, Gorazd Humar, Lorenzo Marini, Luca Paronuzzi, Luca Vittori, Massimiliano Bressan, Massimo Iansing, Michele Zoff, Roberto Ocera, Silvia Furlan

SODELOVALI SO

Alessandro Chiades, Armando Grion, Claudio Bensa, Claudio Gurtner, Enrico Brovedani, Matej Klanjscek, Paolo Bressan, Peter Kante

S prispevkom

CiviBank
GRUPPO SPARKASSE

REKA SOČA IN NJENI MOSTOVI

Zgodovina, tehnika, arhitektura,
okolje in pokrajina

ORDINE DEGLI INGEGNERI
PROVINCIA DI GORIZIA

I Z S
INŽENIRSKA ZDRUŽBA SLOVENIJE

Zgodba o mostovih,
ki jo je treba povedati
tudi skozi oči inženirjev.
Moških in žensk,
ki imajo nalogo,
da jih načrtujejo,
prilagajajo novim potrebam,
po potrebi popravljajo in -
kot v tem primeru -
pripovedujejo tudi
njihovo zgodbo.

“

OD VSEGA KAR ČLOVEK
V ŽIVLJENJU POSTAVI
IN GRADI,
NI V MOJIH OČEH
VREDNEJŠEGA OD MOSTOV.
SO POMEMBNEJŠI OD HIŠ,
BOLJ SVETI OD SVETIŠČ
IN NE SLUŽIJO NIČEMUR,
KAR JE TAJNO ALI ZLO.

Ivo Andrić

REKA SOČA

IN NJENI MOSTOVI

Zgodovina, tehnika, arhitektura,
okolje in pokrajina

Reka Soča izvira v dolini Trente, ki se po 136 km - od katerih preteče 100 km po slovenskem ozemlju in 40 km po Italijanskem - izlije v Tržaški zaliv. Pot jo pelje skozi Bovec (Plezzo), Kobarid (Caporetto), Tolmin (Tolmino), Solkan (Salcano), Novo Gorico (Nuova Gorizia), Gorico (Gorizia), Gradišče (Gradisca), Zagrai (Sagrado), Foljan (Fogliano), Špeter ob Soči (San Pier d'Isonzo), Fiumicello, Škocjan ob Soči (San Canzian d'Isonzo) in Staranzano.

Po zgornjem toku, ki teče skoraj kot hudournik skozi osupljivo naravno kuliso Trente, si utira pot med zavoji, soteskami, ozkimi grli skalnate skorje ter manjšimi slapovi, za Bovecem pa se v srednjem toku postopoma razširi. V spodnjem toku se postopoma prelevi v mogočno reko, ki slovi po edinstveni smaragdno zeleni barvi svojih voda. Ob vstopu na italijansko ozemlje pri Gorici se tako tesno prepleta s pokrajino, da ji ta dolguje celo svoje ime – Posočje (Isontino). Nazadnje, v povsem preoblikovanem naravnem okolju, obdana z bujnim rastjem in vijugastimi meandri, doseže Jadransko morje, v katerega se po razburljivem potovanju spokojno izlije.

Tako kot vse reke tudi reka Soča predstavlja naravno ločnico v prostoru, zato je človek skozi stoletja stremel k povezovanju njenih dveh bregov. Tako so nastali umetelno in domiselno grajeni mostovi, ki jih želi ta razstava predstaviti. Pripovedovala bo o njihovih zgodovinskih usodah, gradbeni tehniki, uporabljenih materialih ter pogledih v prihodnost. Gre za pripoved o zgodovini prostora, ki ga oblikuje reka Soča, ter o družbenih, političnih in kulturnih tokovih, ki so ta prostor pomembno zaznamovali. Pripoved o rušenjih, ki so jih povzročile številne vojne, in o poznejših obnovah, sega od vpadov barbarskih ljudstev do tragičnih dveh zadnjih svetovnih vojn.

“

SOČA ME JE S SVOJIM TOKOM
KOT SVOJ KAMEN
GLÁDILA

POBRAL SEM
SVOJE ŠTIRI KOSTI
IN ŠEL
KOT AKROBAT
NA VODI

POČEPNIL SEM
POLEG SVOJE OBLEKE
UMAZANE OD VOJNE
IN KOT BEDUIN
SE SKLONIL DA BI UJEL
KAJ SONCA

TO JE SOČA
IN TU BOLJE
SEM SE PREPOZNAL
KOT KROTKO VLAKENCE
VESOLJA

“Reke” Giuseppe Ungaretti,
Cotiči, 16. avgusta 1916

